

कण्डस्तु “दृहच्छिराश्चरुश्चिनाभिः” इति पठित्वा
“चरुश्चः कालादृष्टेश्चरेच्छास्वसंकलाश्चत्वारोऽन्वा अ-
स्येति” व्याचख्यौ । “अतोव हि त्रिशिरसं समुच्छिन्द्यात्
कतत्वरः” कामन्दकी । त्रिशोर्षकादयोऽप्यत्र । तच्च
त्रिशूले न० हेमच० ।

त्रिशुच् पु० तिस्रः शुचो दीप्रयः शोका वाऽस्य । स्वर्गान्तरि-
ष्टथिवीस्यदीप्रितययुते चर्मे । “धर्मस्त्रिशुक् विराजति वि-
राजा” यजु० ३८।२७ । “ताः शुचश्च तत्रैव १८ मन्त्रे उक्ता
यथा या ते चर्मा ! दिवा शुभ्या गायत्र्यां हविर्धाने । सा
तं आप्यायतां निष्ट्रायतां तस्यै ते स्वाहा । या ते चर्मा-
न्तरिक्षे तस्याः त्रिष्टुभ्याग्नीध्रे सा त आप्यायतामित्यादि
या ते चर्मा ष्टथिव्यां तस्या जगत्यां सदस्या । सा त आ-
प्यायताम्” इत्यादि । २ आध्यात्मिकादिशोकत्रययुक्ते च ।

त्रिशूल न० तीर्ण शूलानीव अर्पाणि यस्त्र । खनामख्याते
अस्त्रभेदे हेमच० । “त्रिशूलं दक्षिणे हस्ते खड्गं चक्रं
क्रमादधः” दुर्गाध्यानम् । “त्रिशूलमस्त्रं व्याघ्रकृत्तिं
वसानम्” शिवध्यानम् ।

त्रिशूलखात न० त्रिशूलेन खातम् । तीर्थभेदे “त्रिशूलखातं
तत्रैव तीर्थमासाद्य भारत ! । तत्राभिषेकं कुर्वीत पि-
तृदेवाञ्चने रतः । गाणपत्यञ्च लभते देहं त्यक्त्वा न सं-
शयः” भा० भ० ८४ अ० ।

त्रिशूलमुद्रा स्त्री त्रिशूलमाकारत्वेनास्त्रस्याः कर्म० । मुद्राभेदे
“अङ्गुष्ठेन कनिष्ठान्तु बद्धा शिष्टाङ्गुलीतयम् । प्रसारये-
त्त्रिशूलाख्या मुद्रैषा परिकीर्तिता” तन्त्र० तल्लक्षणसूक्तम्
त्रिशूलिन् पु० त्रिशूलमस्त्रस्य इति । शिवे “त्रयोऽभेद्यस्त्रि-
शूली च दृषकेतुर्महाबलः” स्कन्दपु० शिवस्तवः । २६-
गांयां स्त्री ङीप् । “त्रिशूलिनीं नमस्यासि महिषासुर-
घातिनीम्” हरिवं० १६६ अ० ।

त्रिशुङ्ग पु० तीर्ण शृङ्गाण्यस्य । त्रिकूटपर्वते शब्दरत्ना० ।
“त्रिशुङ्गः पर्वतश्चैव कुमारी च सरिद्धरा” हरिवं० २३७
अ० । २ त्रिकोणे । “त्रिशुङ्गेण हीनस्त्रिशुङ्गस्तदन्तः” सा-
रसञ्चयः । [मत्स्ये शब्दार्थकल्पतरुः ।

त्रिशुङ्गिन् पु० तीर्ण शृङ्गाणि सन्त्यस्य इति । रोहित-
त्रिशोक पु० त्रयः आध्यात्मिका ऋयः शोका अस्य । १ जीवे
२ कण्ठपुत्रे ऋषिभेदे च । “अनु त्रिशोकः शतमावह-
न् नृन्” ऋ० १०।२६।२ । त्रिशोको नामर्षिः” भा० । “या-
भिस्त्रिशोक उभिया” ऋ० १।११२।१२ “कण्ठपुत्रस्त्रिशोक
ऋषिः” भा० ।

त्रिषंयुक्त त्रि० त्रिभिर्हविर्भिः संयुक्तं वेति छन्दसीति
चातुष्टत्तौ “पूर्वपदात्” पा० वा वेदे षत्वम् । त्रिभिर्हविर्भिः
संयुक्ते इष्टिभेदे । “इन्द्रावैष्णवं चरुं, वैष्णवं त्रि-
पालं वा पुरोडाशं चरुं वा तेन त्रिषंयुक्तेन यजते”
शत० ब्रा० ५।२।५।१ । “त्रिषंयुक्तेषु” कात्या० श्रौ० १५।
२।११ । “त्रिभिर्हविर्भिः संयुक्तं कर्म त्रिषंयुक्तम्” संप०
व्याख्या । २ त्रिभिः संयुतमाने त्रि० । “दक्षिणेऽग्नौ
पावयन्ति पवित्रामिस्त्रिषंयुक्ताभिः” शत० ब्रा० १२।६।
२३।१२१ । लोके तु न षत्वम् ।

त्रिषंवत्सर न० त्रयः संवत्सराः साधनकाला अस्य वेदे वा
षत्वम् । त्रिषंसाध्ये सन्नभेदे । “त्रिषंवत्सरं षष्टिदी-
क्षम्” कात्या० श्रौ० २५।५।३।१२ “त्रिषंवत्सरं सत्वं तच्च
षष्टिदीक्षं भवति” सं० व्या० त्रिगुणितः संवत्सरः । २ त्रिषं
च । “महातापश्चितं त्रिषंवत्सरोपसत्कम्” कात्या० श्रौ०
२५।५।६ । “त्रयः संवत्सरा उपसदो यत्र” कर्कः । लोके
तु न षत्वम् । ३ त्रिषंसाध्ये वस्तुनि त्रि० ।

त्रिषन्धि त्रि० त्रयः सन्धयोऽस्य वेदे वा षत्वम् । १ त्रिषन्धियुक्ते
“चातुर्मासानि त्रिषन्धीनि द्विसप्तस्तानि तस्मादिमानि
पुरुषस्याङ्गानि त्रिषन्धीनि द्विसप्तस्तानि” शत० ब्रा० ११।५।
२।७ । “त्रयः सन्धयोऽनुरालकालाश्चत्वारश्चत्वारो मासा
येषां तानि त्रिषन्धीनि द्विसप्तस्तानि सुनासीरीयवैश्वदेव
योः फाल्गुनस्य सुक्लचतुर्दश्यां पौर्णमास्यां वा पौर्वाष-
थ्याव्यवहितानुष्ठानात् द्वाभ्यां पर्वथ्यां सप्तस्तानि सं-
स्रिष्टानि पादतलादधस्तनोपरितन सन्धोरुभयोः प्रत्यास-
न्नात् द्विसप्तत्वम्” भा० । [पाठान्तरम् ।

त्रि(ह)षम त्रि० ह्रस्वे निघण्टुः सायुषेत्यत्र तथा, ह्रस्वेति च

त्रिषवण न० सूयते सोमोऽत्र सु-आधारे ल्युट् “पूर्वपदात्” पा०
वा षत्वम् । त्रिकाले प्रातर्मध्याह्नसायाङ्गरूपे काले “उपसृ-
र्शास्त्रिषवणं पितृन् देवांसु तर्पयेत् । दानस्त्रिषवणस्त्रायी
निदल्लश्च प्रतिग्रहात्” “कुर्वीत त्रिषवणस्त्रायी कच्छं
चान्द्रायणं तथा” याज्ञ० । षत्वाभावे लोके च त्रिषवनमप्यत्र

त्रिषष्टि स्त्री बह्व्लेऽपि एकवत्प्रुधिका षष्टिः शा० त० । इत्प्रु-
धिकषष्टिसंख्यायां २तत्संख्येये च । “चतुःषष्टिस्त्रिषष्टिर्वा
वर्णाः सम्भवतो सताः” शिल्पा । पक्षे त्रय आदेशे त्रयः षष्टि-
रप्यत्र । त्रयश्च षष्टिश्च इति विग्रहेऽपि तदर्थे । “संख्याः”
पा० त० पक्षे पूर्वपदप्रकृतिस्वर इति भेदः । इयांस्तु
भेदः त्रय आदेशे अन्तोदात्तः । त्रिषष्ट्या युतं शतादि
ड । त्रिषष्ट त्रिषष्टियुतशतादौ त्रि० ततः पूरण्ये तस्य ।